

Η
ΑΓΚΥΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ

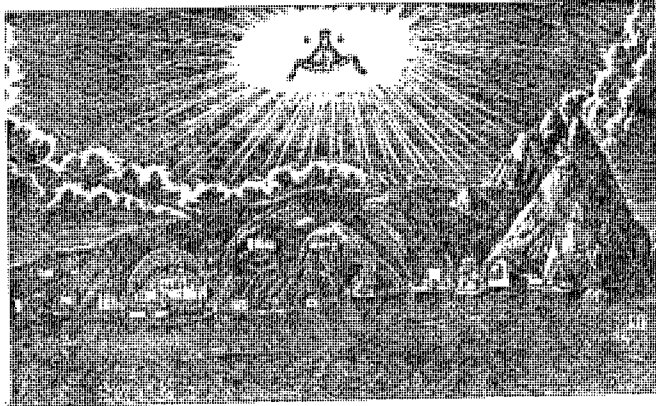
*«Επέταξεν τῇ καταιγίδι καὶ
» ἔστη εἰς αὐρανὸν καὶ εἰσήσασαν
» τὰ κύματα αὐτῆς».*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΤΥΠΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΩΡΑΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 7
1926

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΕΟΜΕΝΟΙΣ

*«Υἱὲ τιμα τὸν Κύριον καὶ ἰοχύσεις·
πλὴν δὲ τούτου μὴ φοβοῦ ἄλλον.
«Οἱ φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώποις
ὑπεσκειλάσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ
εὐφρανθήσεται.»*

(Παροιμ. Σολομ.)

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ "ΑΘΩ,,

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Αἵρεσις καὶ ἡ Κακοδοξία συμμαχήσασα μετὰ τῆς δῆθεν Ἐπιστήμης προσβάλλει καὶ καταπολεμεῖ τὴν Ὁρθοδοξίαν, οὐχὶ κατὰ μέτωπον καὶ ἀρρενωπῶς, ἀλλ' ὑπόβλως καὶ σατανικῶς διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν προσελκύσεως ἐκείνων, οἵτινες ἐτάχθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δημιουργεῖ ρήγματα ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ συνοχὴν τῆς Ὁλῆς Ὁρθόδοξου παρατάξεως, εὐσεβεῖς μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὄντως, ἄγνωστοι στρατιῶται τοῦ μεγάλου Σώματος τῆς Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προβαίνομεν εἰς τὴν σύμπηξιν Ἱεροῦ Συνδέσμου σκοποῦντος τὴν καταπολέμησιν πάσης αἰρετικῆς καινοτομίας εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πεποιθότες ἀκραδάντως, ὅτι ὁ οὕτω ἰδρυόμενος Σύνδεσμος θέλει ἐπιδράσῃ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ζύμη ἐπὶ τοῦ φυράματος κατὰ τὴν παραστατικὴν ἐκείνην παραβολὴν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν δῆθεν μὀρφωσιν τῶν ὑπερμάχων τῶν Ἀντιορθόδοξων καινοτομιῶν τούτων, οὐδὲ διαφεύγει τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν ἡ ἀσεδῆς προσφυγὴ τούτων εἰς τὴν ἐσκοτισμένην ἐπιστήμην τὴν ὄντως ἐν διαζυγίῳ εὐρῖσκομένην πρὸς τὴν πραγματικὴν Ἐπιστήμην τὴν ἐπιζητοῦσαν τὴν Ἀλήθειαν καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπερμαχοῦσαν τῆς Ὁρθόδοξίας ὡς ταυτιζομένης πρὸς αὐτὴν τὴν Ἀλήθειαν.

Καὶ ἀκριβῶς ἐκ τῶν ἔργων των τούτων κρίνοντες αὐτούς, γινώσκομεν ὅτι ἐναντι ἡμῶν ἔχομεν ἀντιπάλους «ἔχοντας μὀρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρηνημένους» ὡς ἔγραφε πρὸς Τιμόθεον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ ἀγὼν ἔσται ἴσως τραχύς, ἀλλὰ ἡ ἀντίστασις τούτων ἀφεύκτως κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἰδίου Ἀποστόλου πρὸς Τιμόθεον θὰ καμφθῆ. ἐπονειδίστως ἐν τέλει. «*Οὕτω καὶ οὗτοι, ἀναφωνεῖ ὁ Παῦλος, ἀντί-
στανται τῇ Ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκι-
μοι περὶ τὴν πίστιν· ἀλλ' οὐ προκόφουσιν ἐπὶ πλέον· ἡ γὰρ
ἀγνοία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἔσται πᾶσι*».

Δὲν διαφεύγει θεαίως οὐδενὸς ἐχεφρονούντος τὴν προσοχὴν ὁ κίνδυνος, ὃν διατρέχει ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὅταν οἱ ἐπὶ τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων καθήμενοι ἐπιλήσιμονες τῆς ἀποστολῆς των ἀποδέχονται καὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτοὺς Ποίμνιον, πᾶν ὅ,τι ὡς αἰρετικὸν καὶ κακόδοξον κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, οὐδὲ δύναται νὰ ἀμφισβητηθῆ κατὰ συνέπειαν ὁ ὕψηλός καὶ σωτήριος σκοπὸς τοῦ ἰδρυομένου Ἱεροῦ Συνδέσμου.

Ἐλάχιστοι Μοναχοὶ ἡμεῖς, δὲν εἶνε θεαίως ἐπιτετραμμένον, περιουτολογοῦντες νὰ ἐξυμνήσωμεν τὸ ἔργον μας, καὶ δὴ ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπικαλοῦμεθα, μάρτυρα τὴν Ἱστορίαν, καὶ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα αὐτολεξεῖ τὴν *Ἀυτοκρατορικὴν Φωνὴν* τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, ἣν διέσωσε διὰ τῶν αἰώνων ἡ *Νεαρὰ 41* αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα εἰς ἐποχὴν Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας παρεμφεροῦς πρὸς τὴν σύγχρονον. «*Ἀγιώτατέ μου Δέσποτα, καὶ ἡ Θεία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀναφωνεῖ ὁ Ἀυτοκράτωρ, ἤψατο τῆς καρδίας μου ὁ τῆς Ἐκκλησίας ἤδη ὑφορώμενος κίνδυνος. Ἴδού γὰρ κινδυνεύουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ μᾶλλον τῶν ἀπλουστέρων. Ὁ ἱερατικὸς σύλλογος κεφαλὴ ἔστι τῶν Ὁρθοδόξων καὶ καλῶς μὲν ἔχοντες αὐτοῦ ὅλον τὸ σῶμα πρὸς ἀξίαν ἄγεται, τούτου δὲ πάλιν νοσήσαντος καὶ τὸ σῶμα πᾶν πρὸς παντελῆ ὀλεθρον ἐφορᾷ. Ἴδού τοίνυν κινδυνεύσει ὁ Χριστιανισμὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐπὶ τὸ ἔλαττον καθ' ἐκάστην ὑποχωρούσης καὶ Θεὸς παροργίζεται, χαίρει δὲ παμπόνηρος καὶ μισόκαλος δαίμων. Αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης ἀτοπίας οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ χρονία ραθυμία καὶ ἀμέλεια, ἐκ μακροῦ μὲν ἀρξαμένη, προϋούσα δὲ μέχρι καὶ τοῦ νῦν. Αὕτη γὰρ παρεσκύασε τὸ κακὸν τοῦτο, ὀλέθριον οὐχὶ σώμασιν, οὔτε εἰς χρηματικὴν ζημίαν ἀφορῶν, ἀλλὰ ψυχικὴν καὶ εἰς ἀπώλειαν χριστιανῶν καταντῶν.*

Ποίαν οὖν, ἀπολογίαν ποιήσωμεν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως οἱ τε Βασιλεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς, εἴπερ Χριστιανούς παραλαβόντες παραδίδομεν τούτοις τῷ Σατανᾷ, διὰ τὴν θεραπείαν τῶν τε τὰς ψήφους κατὰ τὰς χειροτονίας ποιούντων καὶ προχειριζομένων παρ' αὐτῶν, οὐ μόνον, εἰς τὴν Ἀρχιερωσύνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἄλλον τῆς Ἱερωσύνης κατάλογον; Οὐκ ἔχομεν πάντως ἀπολογίαν τινά, εἰ μὴ διεγερθῶμεν πάντες καὶ διόρθωσιν τοῦ κακοῦ ποιησόμενα· ὅπως θεραπευθῆ ὁ Θεὸς διορθουμένης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν θείων καὶ κορυφαίων Ἀποστόλων καὶ μετ' αὐτοὺς ἁγίων καὶ Θεοφύρων Πιτέρων, ἣν ἡ χρονία ἡμῶν ραθυμία διέφθειρε. Ἀνθρώποι γὰρ φθαρτοὶ ὄντες καὶ τοῖς ὕλικοις πράγμασι καθ' ἐκάστην ἐνασχολούμενοι πρὸς ταῦτα καὶ κρημνιζόμεθα. Οὐλοῦσι γὰρ τὰ αἰσθητὰ ταῦτα τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ σπανίως εὐρίσκεται, ὁ τὸν ἔσω ἄνθρωπον καθ' ἐκάστην ἀναψηλαφῶν καὶ ἀνακαθαίρων. Καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀναζητήσις τοῦ Ὁρθοδόξου κηρύγματος, ἀλλ' ὡς ἐν σκότει πάντες διαπορευόμεθα οἱ τε ἀρχιερεῖς καὶ μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ καὶ εἰς χάος ἐξοφωμένον κατακρημνιζόμεθα.....

Ταῦτα οὐκ εἰκῆ καὶ μάτην ἡ Βασιλεία μου ἔγραψεν, οὐδὲ ὥστε μένειν ἐν λόγοις καὶ γράμμασιν, ἀλλὰ πρὸς ἔργον τέλειον. Ἔργον δὲ τέλειον ἔστιν ὅταν τὸ παραλόγως γενόμενον κακὸν διόρθωσιν δέξεται.....».

Αὕτη ἔσται ἡ ὕψηλὴ ἀποστολὴ τοῦ ἰδρυομένου Ἱεροῦ Συνδέσμου. Θὰ διωχθῶμεν! Ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ διωγμοῦ θὰ λησμονήσῃ τοὺς λόγους ἐκείνους τοῦ Σωτήρος προειπόντος ὅτι «*ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*»; Τίς τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν θὰ ἀντλήσῃ θάρρος ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ Παύλου δογματίζοντος ὅτι «*πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν διωχθήσονται*»; Τίς δὲν θὰ ἀναλογισθῆ τὴν στιγμήν ἐκείνην τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν, ἣτις τὸν ἀναμένει κατὰ τὴν Μεγάλην ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπολογούμενος ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ θὰ δικαιωθῆ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τοὺς λόγους τοῦ Παύλου, ὅτι «*ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐν αἷς ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ γόητες προέκοψαν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, ἐγὼ ἔμεινα, ἐν οἷς ἔμαθον καὶ επιστάθην εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθον*»;;

Ὁ Ἐκδότης
Ἐλάχιστος ἐν Μοναχοῖς
ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΚΟΤΤΕΑΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

«Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, εἰς κόμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς, καὶ αὐτοὶ ὁμίλουσιν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.....
Λουκᾶ ΚΔ' 13.

Ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀναισθησία, καὶ ἀκηδία μερικῶν ἐκ τῶν κορυφαίων πνευματικῶν ἀρχηγῶν, ἀπέναντι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ἔγινεν ἀφορμὴ ὅπως ἡ προπαγάνδα τοῦ Παπισμοῦ, καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐπικίνδυνοι αἰρέσεις κατακτήσωσιν ἔδαφος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μάλιστα ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτῶν ὀφθαλμῶν. Ὡς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ νεωτεριστικοῦ αὐτῶν πνεύματος, οὐ μόνον φροντίζουν νὰ ἀλλάξωσιν ὀλόκληρον τὸν ὀργανισμόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, (ὡς καὶ ἐν τῷ προγράμματι τῆς συγκληθησομένης Οἰκ. Συνόδου φαίνεται.) ἀλλὰ καὶ φανερὰν βίαν μεταχειρίζονται, διὰ νὰ ἐπιβάλλωσι τὰ αὐτῶν νεωτερίσματα, ἐναντίον ὅλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν νόμων, τῶν ἀναγνωριζόντων τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τῶν ἀτόμων.

Διὰ τοῦτο

ἡμεῖς ἔχοντες ὅπ' ὄψιν τὴν Ζ'. Οἰκουμ. Σύνοδον λέγουσαν: «*Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν, ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, Ἀνάθεμα.*». Καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ 922 ὀρίζουσαν ἐν τῷ Τόμῳ τῆς ἐνώσεως. «*Τοῖς ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους κανόνας, τῶν ἱερῶν Πατέρων ἡμῶν, οἳ καὶ τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην τὴν Χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες πρὸς θεῖον ὀδηγοῦσιν εὐλάδειαν. Ἀνάθεμα.*». Ἐπίσης καὶ τὴν Ε'. Οἰκουμ. Σύνοδον. «*Ὁρίσθη παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων χρῆναι, καὶ μετὰ θάνατον ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΖΕΣΘΑΙ, τοὺς εἴτε εἰς πίσσιν, εἴτε εἰς κανόνας ἀμαρτήσαντας.*». Καὶ γνωρίζοντες ἡμεῖς ὅτι αὐτοὶ οἱ αὐτοτιτολοφορηθέντες Νεοσημερολογίται καὶ Νεοπατριολόγοι, διὰ τῶν καταστρεπτικῶν τῶν ἰδεῶν, (τὰς ὁποίας εἰς

τὰ σημερινὰ Σχολεῖα ἀπέκτησαν), ὄχι μόνον διήρσαν τὰς οἰκογενεῖας εἰς δύο ἀντίπαλα μέρη· καὶ ἐπιφέρουσι καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀρὰν τῆς Ζ'. Οἰκ. Συνόδου. «*Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, καὶ ὑποτύπωσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων ἡμῶν καινοτομηθέντα, ἢ μετὰ ταῦτα πραχθῆσόμενα. ΑΝΑΘΕΜΑ (γ) ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀφωρισμένοι ὄντες, ἀφορίζουσι τοὺς ἐμμένοντας πιστῶς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς ἀγίας καὶ Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. (Καθὼς φαίνεται ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ καταδικαστικῇ ἀποφάσει τῆς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν τριῶν Καλογραιῶν τῆς Μονῆς Τήνου Ἀριθμ. Πρωτ. 2253, 16 IV 926). Διὰ τῶν ὁποίων μέσων οἱ καινοτομισταὶ οὗτοι ἔσχισαν καὶ διήρσαν τὴν μίαν οὖσαν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸ ὅποσον ἀμάρτημα, οὔτε αἷμα Μαρτυρικὸν δὲν δύναται νὰ ἐξαλείψῃ, κατὰ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον.*

Καὶ ἐκτὸς τούτων, ἐτόλμησαν οἱ καινοτομισταὶ οὗτοι νὰ βλασφημήσωσιν ὅτι ἐτὸ ἀποβληθὲν ἑορτολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἦτο ἀσεβές, καὶ ὅτι μερικοὶ κανόνες τῶν θείων Πατέρων, εἶναι ἐφεύρημα τῶν ψαράδων καὶ μπακάληδων τοῦ Φαναρίου! Διὰ τῶν ὁποίων βλασφημοῦσιν εἰς αὐτὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐνέπνευσε καὶ ἐφώτισε τοὺς Θεῖους Πατέρας ἐν ταῖς Ἱεραῖς Σύνοδοις. Καὶ διὰ τῆς ἀνυποταξίας τῶν ταύτης εἰς τὰς Ἱεράς Σύνοδους, σχίζονται ἐκ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στερήσαντες ἑαυτοὺς τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδος· (κατὰ γὰρ τὸ Πηδάλιον, ὁ ἀντιφερόμενος καὶ ἀντιπίπτων εἰς τὰς Οἰκ. Σύνοδους εἰς αὐτὸ ἀντιφέρεται καὶ ἀντιπίπτει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ λαλοῦν δι' αὐτῶν, καὶ αἰρετικὸς καὶ ἀναθεματισμένος γίνεται). Ὅθεν ἡμεῖς στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ Α'. Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀγίας Συνόδου τοῦ λέγοντος: ὅτι ὄχι μόνον οἱ παραβαίνοντες τὰ ὀρισθέντα ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Α'. Συνόδου, ἀλλὰ καὶ οἱ συγκαινωνοῦντες μετ' αὐτῶν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ Γ'. τῆς Γῆς Οἰκ. Συνόδου τοῦ βροντοφωνούντος... *Καινῶς δὲ τοὺς τῇ Ὁρθοδόξῳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συμφρονούντας κληρικούς κελεύομεν τοῖς ἀποστατήσασιν ἢ ἀφισταμένοις Ἐπισκόποις μηδὲ ὡς δποκεισθαι κατὰ μηδένα τρόπον,*» Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ 12ου τῆς Πρωτοδευτέρας λέγοντος ὅτι «*οἱ διὰ τινὰ φανεράν καὶ παρὰ τῶν Θ. Πατέρων κατε-*

γνωσμένην αἴρεσιν τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους Προέδρους ἀφιστάμενοι κοινωνίας... τῆς πρεπούσης τοῖς Ὁρθοδόξοις τιμῆς ἀξιοθῆτωσαν.»

Καὶ λαβόντες κατὰ νοὺν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου (τῆς ὁποίας ἐπωφελοῦνται ἀδελφότητες τινες, ξένων ἐθνοτήτων, καὶ διαφόρων χαρακτηρήρων καὶ σκοπῶν) συνελθόντες σήμερον ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον Α΄. (Πρωτοβουλία)

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Παναγίας καὶ Ζωοποιοῦ Τριάδος, τοῦ ἐνὸς καὶ μόνοῦ ἀληθινοῦ ἡμῶν Θεοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, (τῆς Προστάτιδος καὶ Ἐφόρου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Πατέρων· ἡμεῖς οἵτινες (χάριτι Χριστοῦ) εἴμεθα, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μείνωμεν τέκνα γνήσια τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς καὶ ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθ' ἣν ἐδώσαμεν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, καὶ ἐν τῇ λήψει τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος μὲ ἐλευθέραν θέλησιν καὶ συνείδησιν, καὶ συσκεφθέντες· *διαμαρτυροῦμεθα πάσῃ δυνάμει ἐναντίον ὄλων τῶν καινοτομιστῶν, καὶ πάντων τῶν βαδιζόντων ἔξω τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ ὑπὸ τῶν Ἁ. Πατέρων, καὶ ἄχρι τοῦδε ὑπὸ πάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διακρατουμένης καὶ συνιστώμεν σήμερον ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Σύνδεσμον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερὸς Σύνδεσμος τῶν Ζηλωτῶν Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν»*

Ἄρθρον Β΄. (Σκοπὸς)

Σκοπὸς μόνος καὶ οὐσιώδης τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» εἶναι πάσῃ δυνάμει, καὶ διὰ παντὸς μέσου (ἐκδόσεως διβλίων, δημοσιευμάτων κλπ.) ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς ὑγιεῖς διδασκαλίας, καὶ παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀνεὺ οὐδενὸς ὑλικοῦ συμφέροντος, καὶ οὐδενὸς πολιτικοῦ σκοποῦ· ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς—ἐπὶ ποινῇ διαγραφῆς—εἰς τὰ μέλη τοῦ «Συνδέσμου» πᾶσα πολιτικὴ συζήτησις.

Ἄρθρον Γ΄. (Συγκρότησις)

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ὀφείλει πρωτίστως νὰ εἶναι τέκνον γνήσιον τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνος κατὰ πάντα τῇ

Θεοπνεύστῳ Γραφῇ, καὶ νὰ δέχεται ἀδασανίστως ἅπαντα τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐγγράφους καὶ ἀγράφους, (τὰς ὁποίας οἱ σημερινοὶ ἀναποδογύρισαν) καθὼς αἱ ἑπτὰ ἁγία Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι· καὶ οἱ κατὰ μέρος Θεοὶ Πατέρες παρέδωσαν: Πᾶν δὲ μέλος, μὴ συμμορφούμενον μὲ τὸν γενικὸν κανονισμόν τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» διαγράφεται.

Ἄρθρον Δ΄. (Ἐσωτερ. ὄργανισμός)

Τὰ Πνευματικὰ ζητήματα τῶν μελῶν τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» (ἐν οἰφδῆποτε μέρει καὶ κλίματι ἐδρίσκονται) θὰ ἱκανοποιῶνται ὑπὸ τῶν κανονικῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν τοῦ αὐτοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου»

Ἄρθρον Ε΄. (Ἐξωτερικ. ὄργανισμός)

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ἐν Ἀγίῳ Ὁρει πολιτευόμενοι θὰ ἐκλέγωνται διὰ πλειοψηφίας, οἱ ἱκανώτεροι καὶ πεπειραμένοι, δι' ἐκάστην θέσιν τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου», Ἑλλήνων δὲ τὸ γένος.

Ἄρθρον ΣΤ΄. (Σχηματισμ. Κανονισμοῦ)

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Διοικήσεως ἐκάστου κλάδου τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀφορώντων αὐτὸν ὑποθέσεων (ἔσωτερικῶς· Ἐρησκευτικῶς καὶ φιλανθρωπικῶς· ἔξωτερικῶς· οἰκονομικῶς ἰδρυματικῶς κλπ. ὑπὸ καθαρῶς θρησκευτικῆν ἔποψιν) γενήσεται συμφώνως τοῖς Ἐκκλησιαστικαῖς δόγμασι, καὶ ἱεραῖς παραδόσεσιν· ἢ δὲ σφραγίς τοῦ «Συνδέσμου» θὰ ἔχη ἐν τῷ μέσῳ τὴν Παναγίαν «Πλατυτέραν» μετὰ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμπάντων Ἁγίων Πατέρων, καὶ περίξ τὰς λέξεις «Ἱερὸς Σύνδεσμος τῶν Ζηλωτῶν Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν».

Ἄρθρον Ζ΄. (Θησαυρὸς)

Θησαυρὸς τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» καὶ πλοῦτος ἀδαπάνητος εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, θησαυροφυλάκιον ἢ Ἁγία Γραφὴ τὰ συγγράμματα τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Πηδάλιον.

Ἄρθρον Η΄. (Σχέσεις μετὰ τῶν ἐσωτερ. νόμων)

Πάντα τὰ μέλη τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ὀποχρεοῦνται νὰ συμμορ-

φώνονται με τὰ Τοπικά καθεστώτα, νόμους και κορονισμούς, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως.

Ἄρθρον Θ'. (Σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοδόξ. Ἐκκλησιῶν)

Ὁ «Ἱερὸς Σύνοδος τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν» ὁμολογεῖ ὅτι φυλάττει, καὶ θὰ φυλάξῃ στενὴν ἐπικοινωνίαν, Δογματικὴν καὶ κανονικὴν, μεθ' ἀπασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐφ' ὅσον αὐταὶ κρατῶσιν ἀπαραχάρακτον καὶ ἀκαινοτόμητον τὴν παράδοσιν τῆς μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Συμπέρασμα

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ ἀποτελούμενη ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ὅμως ἔχει κεφαλὴν πασῶν τῶν Κυρίων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν ἡμῶν Θεὸν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ ὅποσον ἀκαταπαύσεως τὴν ἐμπνέει, διδάσκει, καὶ βοηθεῖ. Καὶ ἐπειδὴ τὰ δόγματα καὶ διδασκαλίαι αὐτῆς δὲν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦτο ἡμεῖς λέγοντες ὅτι πιστεύομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐννοῶμεν ὅτι πιστεύομεν εἰς τὰς θείας Γραφάς, αἵτινες εἰσὶ παραδεδομένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτὴν, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, «ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἀνθρωποει». Ἐπομένως ἅπαντα τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Θεοφόρων Πατέρων εἶνε Θεόπνευστα, καὶ ἔχουσι πᾶσαν τελειότητα καθ' ὃ ἀποφάσεις αὐτοῦ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Διὰ τῶν τρανωθέντων τούτων ὑπὸ τῶν Σκληπύγων τοῦ Πνεύματος, ἡ Ἐκκλησία τὸ τέλειον εἴληψε, καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τῆς δυσσεβείας δόγματι τελείαν εἴληψε τὴν κατάστασιν· ὅθεν οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται σήμερον συγκλήσεως Συνόδου πρὸς κανονισμὸν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, διότι ἀντὶ εἰρήνης, ταραχὴν καὶ σύγχυσιν θέλει φέρει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσυχούς, εἰ δὲ μὴ διακηρύττομεν παρησιᾶ ὅτι: ὄχι μόνον δύο ἀλλὰ μεθ' ἀπάντων τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, θὰ βαδίσωμεν τὴν ὁδὸν πρὸς Ἐμμαοὺς τῆς εἰρήνης, κρατοῦντες ὡς σημαῖαν τὸ Ἀποστολικὸν ρητόν. «*Στήμειτε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις*» καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὁ γλυκύτατος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, θέλει

πλησιάσῃ καὶ συμβαδίσῃ μεθ' ἡμῶν λέγων... *Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν μου Ποίμνιον*, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 16 Ἀπριλίου 1926.

Μέρος ἐκ τῆς ὁλόκλητης τῶν μελῶν :

Μεγίστη Λαύρα

Γέρων Δάξαρς Προϊστάμενος, Ἰωακείμ Προηγούμενος καὶ Προϊστάμενος, Γέρων Μελέτιος Προϊστάμενος, Γέρων Διομήδης Προϊστάμενος.

Οἱ Μοναχοί: Νεῖλος, Θεοδόσιος, Γεννάδιος, Θεόφιλος, Ὁρέστης, Ἰωνᾶς, Ἀββακούμ, Γελάσιος, Γεώργιος, Ἠλίας Καθισματάριος.

Πνευματικὸς Μ. Λαύρας: Ματθαῖος Ἱερομόναχος.

Ἐξκρητήματα Μ. Λαύρας

(Κάτωθεν Προδρόμου): Βαρλαάμ Ἱερομόναχος, Γαβριὴλ Μοναχός. (Καλύβη τριῶν παιδῶν) Μοναχοί: Δοσίθεος, Ἀνάκιος, Ἀγαθόδωρος. (Βιγλιῶται) Μοναχοί: Γαβριὴλ, Παῦλος.

Ρουμνικὴ Σκήτη Τιμίου Προδρόμου

Προηγούμενο: Ἰωάσαφ, Ἱερομόναχοι: Ἀρσένιος, Ἀβιβος, Μοναχοί: Γεννάδιος, Παντελεήμων, Κάριος, Πατάπιος, Σαμωνᾶς, Ἐρμογένης, Διονύσιος, Νήφων, Νεκτάριος, Γερόντιος, Ἰεζεκιήλ, Ἐγκουντουῖλ, Ναθαναήλ, Ἰωαννίκιος, Ἀντώνιος, Γαβριὴλ, Ἀρέθας, Νικόλαος, Γεώργιος, Ἰωάννης, Γουρίας, Ἱερεμίας, Σεραπίων, Γοργόνιος, Μητροφάνης, Ἰουστίνος, Διομήδης, Πολύκαρπος, Καλλίστρατος, Τιμόθεος, Ματθαῖος Ἰάσων, Νικόλαος Ἰωάννης, Γεράσιμος, Χριστοφόρος, Σπυρίδων, Ἀγαθάγγελος, Μεθόδιος, Δομετιανός, Ἰάκωβος, Βενέδικτος, Νέστωρ, Μηνᾶς.

Κρυσοκκλύβει

(Καλύβη Ἀγ. Ἀκακίου, Μοναχοί: Διονύσιος, Ἱερόθεος, Τιμόθεος. (Καλύβη Ἀγ. Συμεῶν) Μοναχοί: Ἡσαΐας, Δανιήλ, Ἀντώνιος Μοναχός, Ἀντώνιος Μοναχός, Ὁσιοπατερίτης. (Καλύβη Ἀγ. Ἐδθυμίου) Μοναχοί: Νεῖλος, Ἀνάκιος.

Κερουσιὰ

(Κελλίον Ἁγ. Δημητρίου) Μοναχοί: *Νέστωρ, Μάξιμος, Συμεών, Βικέντιος, Ἀντώνιος.* (Κελλίον Ἁγ. Ἀποστόλων) *Γαβριήλ Ἱερομόναχος, Μοναχοί: Ἰωάννης, Βασίλειος, Ἀνδρέας.* (Κελλίον Τιμίου Προδρόμου) Μοναχοί: *Γαβριήλ καὶ Μιχαήλ, Χρυσόστομος Ἱερομόναχος.*

Σκήτη Ἁγ. Βασιλείου

Βασίλειος Ἱερομόναχος, Πάμφυλος Ἱεροδιάκονος, Μοναχοί: Κεσάριος,, Ἀρσένιος, Ἡλίας.

Καπουνάκι

(Καλύδη Ἁγίου Γερασίμου) Μοναχοί: *Καλλίνικος, Χριστόδουλος Κυπριανός καὶ Ἀθανάσιος. Ἰγνάτιος Ἱερομόναχος πνευματικός, Νικηφόρος Ἱερομόναχος. Μοναχοί: Ἀρσένιος, Παχώμιος, Ραφαήλ, Ἰάκωβος, Ἀβέρκιος, Διονύσιος, Ἀρσένιος, Γαβριήλ, Παντελεήμων, Μακάριος, Διονύσιος, Ἀρσένιος, Γαβριήλ, Ἰσίδωρος.*

Μικρὰ Ἁγ. Ἄννα

Ἱερομόναχοι: *Ἀνάμιος καὶ Μελέτιος, Ὀνούφριος Μοναχός.*

Μεγάλη Ἁγ. Ἄννα

Ἀντίπας Ἱερομόναχος, Μοναχοί: Ἀρτέμιος, Ἀρσένιος Σαλαμίνιος, Θωμᾶς, Παντελεήμων, Ἰωάννης, Κυπριανός, Χρυσάνθος, Νεκτάριος, Ἀθανάσιος, Ἰγνάτιος, Πολύκαρπος Κασταμυνώτης, Νήφων, Ἐλευθέριος. Καλλίνικος, Λάζαρος, Χρυσόστομος. (Καλύδη Γεννήσεως Χριστοῦ) Μοναχοί: *Ἰωσήφ, Γεώργιος, Γλυκέριος καὶ Νεκτάριος Ἱεροδιάκονος.* (Καλύδη Ἁγ. Ἀποστόλων) Ἱερομόναχοι: *Νικανδρὸς καὶ Παῦλος, Πέτρος Μοναχός.* (Καλύδη Ἀναλήψεως) Μοναχοί: *Νικόδημος, Ἰωακείμ καὶ Ἰωάννης.* (Καλύδη Ἁγίου Σεραφείμ) *Γελάσιος Μοναχός, Διονύσιος Ἱερομόναχος, Παρθένιος Μοναχός.* (Καλ. Ἁγίας Τριάδος) Μοναχοί: *Γαβριήλ, Ζαχαρίας καὶ Δουκᾶς, Γαβριήλ Ἱερομόναχος Ἀνθίμου καὶ Γαβριήλ Ἱεροδιάκονος,* (Καλ. Ὑπαπαντῆς): *Ἀβέρκιος Ἱερομόναχος καὶ Ἀρτέμιος Μοναχός.* (Καλ. Τρεῖς Ἱεράρχαι): *Μακάριος Μοναχός, Γρηγόριος Ἱερομόναχος.* (Καλ. Μεταμορφώσεως): Μονα-

χοί: Ἀρτέμιος, Ὀνούφριος, Ἀρτέμιος καὶ Γεράσιμος Ἱερομόναχος. (Καλ. Κοιμήσεως Θεοτόκου). Μοναχοί: *Χαράλαμπος, Νικηφόρος,* (Καλ. Ἁγ. Χρυσοστόμου). Ἱερομόναχοι: *Σεραφεῖμ, Μελέτιος καὶ Χρυσόστομος Ἱεροδιάκονος. Δεόντιος Πνευματικός καὶ Παντελεήμων Ἱερομόναχος.* (Καλ. Ἁγ. Ἀντωνίου), Μοναχοί *Γρηγόριος καὶ Ἀντώνιος, Γόρδιος Μοναχός, Κύριλλος Μοναχός.* (Καλ. Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου), Μοναχοί: *Δαμιανός, Τιμόθεος, Ἰωάννης Ἰάκωβος,* (Καλ. Κοιμησις Θεοτόκου), Μοναχοί: *Ἀνδρέας Προκόπιος, Παντελεήμων, Ἀντώνιος,* (Καλ. Ἁγ. Εὐσταθίου), Μοναχοί. *Ἀντώνιος καὶ Ἰωακείμ, Μοναχοί: Νικόδημος καὶ Χρυσόστομος,* (Καλ. Ἀρχαγγέλων), Μοναχοί: *Διονύσιος καὶ Μηνᾶς, Γαβριήλ Μοναχός, Ἰωάσαφ Ἱερομόναχος,* (Καλ. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ). *Ἀνανίας Μοναχός, Κύριλλος καὶ Χαράλαμπος, Ἱερομ., Ἀνανίας Ἱεροδιάκ. Μοναχοί: Εὐγένιος, Χρυσάνθος καὶ Κωνστάντιος,* (Καλ. Ἁγ. Πάντων), Μοναχοί: *Σεραφεῖμ, Χρυσόστομος καὶ Γρηγόριος,* (Καλ. Κοιμήσεως Θεοτόκου): *Ἀγαθάγγελος Μοναχός καὶ Νεόφυτος Ἱερομόναχος, Γρηγόριος Ἱερομόναχος, Μοναχοί: Ἀζαρίας, Νεκτάριος, Ἀρτέμιος. Θεόδωρος, Εὐθύμιος, Ἀντώνιος, Ἀρσένιος καὶ Χρυσόστομος, Ἀρσένιος Ἱερομόναχος Ἀγιαρτεμίτης, Μοναχοί: Χαράλαμπος, Ἐλευθέριος, Παχώμιος καὶ Ἰάκωβος.*

Νέα Σκήτη.

Γεδεὼν Προηγούμενος Κωνσταμονίτης, Σπυριδῶν Ἱερομόναχος Ἁγιοπαυλίτης, Γρηγόριος Μοναχός Ἁγιοπαυλίτης. (Καλύδη Ἁγίου Ἀντωνίου). Μοναχοί: *Νικόδημος, Ἰωσήφ καὶ Ἀντώνιος Ἱερομόναχος, Χαράλαμπος Μοναχός,* (Καλ. Ὑπαπαντῆς), Μοναχοί: *Συμεὼν καὶ Ἰάκωβος,* (Καλ. Ζωοδόχου Πηγῆς), Μοναχοί: *Νεόφυτος καὶ Παῖσιος.* (Καλ. Ἁγ. Ἀναργύρων). Μοναχοί: *Ἀθανάσιος καὶ Χρυσόστομος,* (Καλ. Ἁγ. Χαραλάμπους), Μοναχοί: *Εὐθύμιος καὶ Χαράλαμπος, Νεόφυτος καὶ Εὐθύμιος, Μοναχοί: Ἰσαάκ, Μόδεστος, Πρόδρομος, Γεράσιμος καὶ Ἀνατόλιος,* (Καλ. Τιμίου Προδρόμου), Μοναχοί: *Εὐθύμιος, Παντελεήμων καὶ Ἰωάννης Ἱεροδιάκονος,* (Καλ. Ἁγ. Δημητρίου), Ἱερομόναχοι: *Νεόφυτος, Διονύσιος, Παρθένιος καὶ Κύριλλος Μοναχό.*

Ἱερά Μονή Διονυσίου.

Ἱερομόναχοι: Γεράσιμος, Εὐγένιος καὶ Διονύσιος, Μοναχοί: Γαλακτίων, Νήφων, Λεόντιος. Μακάριος, Ἰγνάτιος, Κύριλλος, Χαρίτων, Μητροφάνης, Διόδωρος, Γεργάσιος, Προκόπιος, Ἀνδρόνικος, Παχώμιος, Χριστόφορος, Βησσαρίων, Ἀρτέμιος, Ἰσαάκ, Σάββας, Κυπριανός, Καλλίνικος, Χρυσόγονος καὶ Ἰωσήφ.

Ἱερά Μονή Γρηγορίου.

Στέφανος Ἱερομόναχος, Μοναχοί: Ἀντίοχος, Συμεὼν καὶ Παῖσιος, (Καθισματάρης), Μοναχοί: Ἀγαθάγγελος, Ἀνανίας, Ἀρτέμιος, Δάσαρος καὶ Ἰωαννίκιος.

Ἱερά Μονή Σίμωνος Πέτρου.

Βαρθολομαῖος καὶ Διονύσιος, Ἱερομόναχοι, Μοναχοί: Εὐθύμιος, Θεοφύλακτος, Δαμιανός Προϊστάμενος, Πολύκαρπος, Ἰωσήφ, Κήρυκος, Δοσίθεος, Νικόδημος, Σεραπίων, Παῦλος, Ἀρτέμιος, Σίμων, Ἐφραίμ, Γελάσιος, Προκόπιος, Συνέσιος, Ἰσιδώρος, Ἠσύχιος, Κυπριανός, Νικήτας καὶ Ἀμβρόσιος, (Καθισματάρης): Νικηφόρος Ἱερομόναχος, Μοναχοί: Νικηφόρος, Ἀρσένιος, Ἱερόθεος, Ἀθανάσιος, Κοσμάς, Στέφανος, Λεόντιος, Δανιήλ καὶ Ἀλύπιος.

Ἱερά Σκήτη Κουτλουμουσίου.

Μοναχοί: Νικόλαος, Μάξιμος καὶ Σάββας.

Κύριλλος Μοναχὸς Κατουνακίτης κ.λ.π. κ.λ.π.

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΟΣΙΟΠΑΤΕΡΙΤΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Ἄρθρον 1ον.

Συνιστάται θρησκευτικὸς Σύνδεσμος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερός Σύνδεσμος Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν» ἀποτελῶν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον καὶ ἐδρεύων ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

Ἄρθρον 2ον.

Σκοπὸς τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου Συνδέσμου εἶναι:

Α΄.) Ἡ ἀκλόνητος ἐμμονὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν καὶ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καθ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ θρησκευτικοῦ βίου.

Β΄.) Ἡ διὰ παντός πνευματικὸν μέσον καταπολέμησις πάσης ἐν γένει κκινωτομίας εἰσαχθείσης ἢ μελλούσης νὰ εἰσαχθῇ ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν οἴκῳ ποτε κλίματι Αὐτῆς.

Ἄρθρον 3ον.

Ὁ σκοπὸς τοῦ συνδέσμου ἐπιδιώκεται:

Α΄.) Διὰ παντός πνευματικὸν μέσον, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῆ πρόσοφρον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Β΄.) Διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀρτίως κατηρτισμένων κληρικῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν μελῶν τῶν Ὁρθοδόξων Κοινοτήτων ἢ Σωματείων, ἐκείνων, αἵτινα ὑπὸ ἰδιαιτέρας συνθήκας Κρατικὰς εὐρισκόμενα στεροῦνται ἱερέων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων των συμφώνως πρὸς τὰς θείας παραδόσεις

καὶ τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Γ.) Διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων καὶ δημοσιευμάτων.

Δ.) Διὰ τῆς καταρτίσεως Ταμείου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἄρθρον 4ον.

Μέλος τοῦ Συνδέσμου ἐγγράφεται κατόπιν προτάσεως ὑπὸ δύο μελῶν καὶ συγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πᾶν τέκνον γνήσιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀκολουθοῦν τὰς Ἁγίας αὐτῆς Παραδόσεις ἐγγράφους τε καὶ ἀγράφους καὶ ἀπορρίπτου πᾶσαν ἀντικειμένην εἰς ταύτας καινοτομίαν.

Ἄρθρον 5ον.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν ὑποπεσόντες εἰς πράξιν παραβλάπτουσαν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Συνδέσμου διαγράφονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν τακτικῇ συνεδρίᾳ διὰ δύο τρίτων τοῦ ἀχίστον τῶν ψήφων αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ, ΔΩΡΗΤΑΙ, ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

Ἄρθρον 6ον.

Οἱ ἄνω τῶν (5.000) δραχμῶν προσφέροντες εἰς τὸν Σύνδεσμον ἀναγορεύονται μεγάλοι Εὐεργεταί. Οἱ ἄνω τῶν (2.000) δραχμῶν Εὐεργεταί, οἱ ἄνω τῶν (1.000) δραχμῶν Δωρηταί. Οἱ ἄνω τῶν δραχμῶν 100 Συνδρομηταί. Οἱ Εὐεργεταί καὶ Συνδρομηταί τοῦ Συνδέσμου λαμβάνουσι διπλώματα ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Προεδρείου. Τὰ δὲ ὄνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται ἐν ἰδίῳ Πίναξιν ἀνηρτημένοις ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συνδέσμου.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ἀνακηρύσσονται ἐπίσης Εὐεργεταί καὶ οἱ προσφέροντες εἰς τὸν Σύνδεσμον οἰανδήποτε πνευματικὴν ἐπιστημονικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ὑπηρεσίαν ἄνευ ἀμοιβῆς τινὸς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΟΡΟΙ

Ἄρθρον 7ον.

Πόροι τοῦ Συνδέσμου εἶνε αἱ συνδρομαὶ τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οἵτινες ἐν τῇ εὐσεβείᾳ αὐτῶν θέλουσι συντρέξῃ τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου, αἱ προσφοραὶ τῶν Εὐεργετῶν Δωρητῶν καὶ Συνδρομητῶν, αἱ δωρεαί, κληροδοσίαι ἢ κληρονομίαι, αἱ ἐκ διαλέξεων ἢ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων εἰσπράξεις, ὡς καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκ βιβλίων ἐκδοθησομένων ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἄρθρον 8ον.

Ὁ Σύνδεσμος διοικεῖται ὑπὸ ἐνδεκαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγομένου μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ καὶ εὐλαβείᾳ διακρινομένων μελῶν αὐτοῦ, κληρικῶν, Ἑλλήνων δὲ τὸ γένος.

Ὁ τὰς πλείονας ψήφους λαβὼν Σύμβουλος συγκαλεῖ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματεῖα καὶ τὸν Ταμίαν.

Ἄρθρον 9ον.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουσιν, ἅπαντα τὰ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει πολιτευόμενα τακτικὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, ἡ δὲ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυ-

στικῆς διὰ ψηφοδελτίου ψηφοφορίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου.

Ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἐν γένει βιβλίων τοῦ Συνδέσμου ὡς καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ Συμβουλίου εἰς Συμβούλιον, ἐνεργεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιρειῶν ἐπὶ τῇ δάσει λεπτομεροῦς καὶ τακτικοῦ Πρωτοκόλλου καταχωρουμένου ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καὶ προσυπογραφομένου ὑπὸ τε τῶν παραδιδόντων καὶ παραλαμβάνοντων Προέδρων, Ταμιῶν καὶ Γραμματέων. Συγχρόνως μετὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκλέγεται καὶ τριμελὴς Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς Διαχειρίσεως, ἣτις Ἐπιτροπὴ καὶ συμπάρισται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παραλαβὴν τῆς Διαχειρίσεως. Οἱ πέντε πρῶτοι ἐπιλαχόντες διὰ τὴν θέσιν τοῦ Συμβούλου εἰσὶν ἀναπληρωματικοί.

Ἄρθρον 10ον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μεριμνᾷ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου τοῦ ἐν τῷ παρόντι καταστατικῷ. Τὰς συνεδριάσεις διευθύνει ὁ Πρόεδρος ἀντιπροσωπεύων τὸν Σύνδεσμον ἐναντιοῖασθῆποτε Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀντικαθιστᾷ τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ ὅλα τὰ βιβλία τῶν Πρακτικῶν τῶν τε Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συνδέσμου τηρῶν ἴδιον βιβλίον ἀλληλογραφίας. Ὁ Ταμίας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τεθεωρημένων καὶ μονογραφημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Πληρωμὰς ὁ ταμίας ἐνεργεῖ τῇ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καταχωρουμένης εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντολὴ τοῦ Προέδρου πληρωμὴ ὑπὸ τοῦ Ταμίου μόνον προκειμένου περὶ ἀμέτρου περιθάλψεως ἀσθενῶν ἢ θυμάτων.

Ἄρθρον 11ον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἕξ τοῦλάχιστον μελῶν. Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Ἐκτάκτως δέ, ὡςάκις παραστῆ ἀνάγκη συγκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Συνεδριά ματαιουμένη ἕνεκα ἐλλείψεως ἀπαρτίας ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς 7 ἡμερῶν καὶ ἂν καὶ πάλιν δὲν γίνῃ ἀπαρτία ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως ἀποφασίζουσι καὶ ἐκτελοῦσι τὸ τυχὸν ἀπολύτως ἐπεῖγον θέμα, ἡ δὲ ἐνέργεια αὕτη καθίσταται ἐγκυρὸς καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Συμβούλιον ἐν τῇ πρώτῃ τακτικῇ συνεδρίᾳ. Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεώς τινος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖται ὑπὸ τούτου εἰς ἀναπλήρωσιν ὁ κατὰ τὴν τάξιν καθ' ἣν ἐπέλαχεν ἀναπληρωματικὸς. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰσὶν ὑπεύθυνα ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν οὐδὲως ὅμως εὐθύνονται δι' ἀποφάσεις ληφθείσας εἰς συνεδρίας καθ' ἃς δὲν παρίσταντο ἢ παριστάμενα διεφώνησαν, τῆς διαφωνίας βεβαιουμένης ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπέσωσιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύο ἀξιώματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Ἄρθρον 12.

Αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις τῶν μελῶν εἶναι τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι. Κατὰ ταύτας ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι μέρος ἅπαντα τὰ ἐν Ἄγιῳ Ὄρει Πολιτευόμενα μέλη τοῦ Συνδέσμου. Αἱ ἔκτακτοι Συνελεύσεις συγκροτοῦνται, ὡςάκις κριθῆ τοῦτο ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπὸ τοῦ 1)20 τοῦλάχιστον τῶν ὡς ἄνω τακτικῶν μελῶν, αἱ δὲ τακτικαὶ κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου πρὸς ὑποβολὴν τῶν πεπραγμένων τοῦ τε Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ διενεργείας ἀρχαιρειῶν, καὶ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Ἡ πρόσκλησις διὰ τὰς Συνελεύσεις ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως ἐγγράφως περιλαμβάνουσα καὶ τὰ θέματα τῆς συζητήσεως. Οἷονδῆποτε ἄλλο θέμα ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἵνα συζητηθῆ, δεόν νὰ ὑποβληθῆ πρὸς τὴν Συνέλευσιν διὰ τοῦ Προέδρου ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ πάντε τοῦ ἄ.

χριστόν μελῶν. Αἱ Γεν. Συνελεύσεις λογίζονται ἐν ἀπαρτίᾳ παρουσίᾳ τοῦλάχιστον τοῦ 1)4 τῶν μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων. Οὐδεὶς λαμβάνει τὸν λόγον ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 13ον.

Ζητήματα πολιτικῆς φύσεως δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι θέματα ἐπισήμου συζητήσεως τῶν Γεν. Συνελεύσεων τοῦ Συνδέσμου, ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 14.

Ὁ Σύνδεσμος ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν ἐν τῇ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «Πλατυτέρας» μετὰ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμφάντων Ἁγίων Πατέρων καὶ περίξ τὰς λέξεις «Ἱερὸς Σύνδεσμος Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν».

Ἄρθρον 15ον.

Ὁ Σύνδεσμος ἐορτάζει ὠρισμένην ἐορτάσιμον ἡμέραν ἐκ τοῦ πρὸς τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον προσηροσμένου ἐορτολογίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 16ον.

Πάσης τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐκ τῶν συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν καταστατικὸν καθοριζομένων, ὡς καὶ πάσης ἐκτάκτου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τὸ ἐπιτρέπει, προηγεῖται ἀγρυπνία.

Ἄρθρον 17ον.

Διαλυομένου τοῦ Συνδέσμου ἢ τυχὸν εἰς χεῖρας του περιουσία περιέρχεται εἰς τινὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἑλληνικῶν Μονῶν καθορισθησομένης ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς καλουμένης ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρον 18ον.

- Τὰ ἀπαραίτητα βιβλία τοῦ Συνδέσμου εἶναι :
- 1). Μητρώον κατ' ἀξίοντα ἀριθμὸν τῶν μελῶν.
 - 2). Βιβλίον Πρακτικῶν Γεν. Συνελεύσεων.
 - 3). » » Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
 - 4). Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.
 - 5). Βιβλίον ἀλλογραφίας.
 - 6). Τὰ βιβλία Ταμιακῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 19ον.

Ὁ Σύνδεσμος ὑποχρεοῦται νὰ εὐλαβῆται καὶ νὰ σέβηται τὰ τοπικὰ καθεστῶτα, νόμους καὶ κανονισμούς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς Παραδόσεις καὶ τοὺς Ἱεροὺς καὶ Θείους Κανόνας τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 20όν.

Ὁ Σύνδεσμος ὁμολογεῖ ὅτι διατελεῖ δογματικῶς ἠνωμένος μετὰ πάσης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ σεδομένης τὰς Ἱεράς Παραδόσεις καὶ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας αὐτῆς.

Ἄρθρον 21ον.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἐπαφίεται εἰς τὴν ζῶσαν πίστιν, εὐσέβειαν καὶ ἀφοσίωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὰς Ἱεράς αὐτῆς Παραδόσεις.

ΕἸΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 22ον.

Ἀναθεώρησις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἐπιτρέπεται ἂν ἐν Γεν. Συνελεύσει ζητήσωσι τοῦτο τὰ 3)4 τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Πολιτευομένων μελῶν τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης προκειμένης διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου τίθεται τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν κατόπιν αἰτήσεως πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπαγεγραμμένης τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν 3)4 τῶν ὡς ἄνω μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἢ δὲ περιουσία τοῦ Συνδέσμου θὰ διανέμηται εἰς ἄπόρους Μοναχοὺς καθ' ὅσον τρόπον ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Συναγγελίου τοῦ Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (1736), ἐκδοθέντος κατὰ τῶν κεινοτομιῶν τοῦ Πάπα. Αἰώνιος ἀναθεματισμὸς πρὸς τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας τοῖς δεχομένοις τὰ πικρὰ μυστήρια.

Θέλοντες, ὅμως ἡμεῖς νὰ φυλάξωμεν τοὺς Χριστιανοὺς ἀδελφεῖς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ψυχροβλαβὴ πλάνην, μάλιστα δὲ ἀπὸ τὴν ἐσχάτην κακίαν, ὡσὰν ὅπου χρεωστούμεν ἀναγκαίως νὰ φροντίζωμεν πάντοτε διὰ τὴν ψυχικὴν σας σωτηρίαν, κοντὰ ἡμεῖς ὅπου δὲν ὑπεγράψαμεν εἰς ἓνα τοιοῦτον αἰρετικὸν καὶ παράνομον γράμμα, (τὸ περιέχον τὰς κεινοτομίας τοῦ Πάπα), ἀπεφασίσαμεν μὲ ἔξωσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ κίνδυνον αὐτῆς τῆς ἰδίας μας ζωῆς, νὰ τὸ θεατριώσωμεν καὶ νὰ τὸ πομπεύσωμεν ἐπ' Ἐκκλησίας, διὰ νὰ καταλάβῃ κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς εἰς πόσον μεγάλον πόνεμον καὶ κίνδυνον καὶ καταδρομὴν ἐθρίσκειται ἢ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἢ κοινὴ Μητέρα μας καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ κακὰ τὰ πάσχει ὄχι ἀπὸ ἐθνικοὺς, ὄχι ἀπὸ αἰρετικοὺς, ὄχι ἀπὸ ἄλλοτριούς, εἰμὴ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ὅπου τοὺς ἐθρεψε, τοὺς ἐτίμησε, καὶ τώρα τοὺς τρέφει καὶ τοὺς τιμᾷ μὲ κάθε λογῆς τιμὴν καὶ περιποίησιν. Καὶ τοῦτον λοιπὸν τὸν κίνδυνον ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸν δεχθῶμεν, πειθαρχοῦντες Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Πρῶτον μὲν διὰ νὰ φυλάξωμεν τοὺς Ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς Κανόνας ἀπαρασαλεύτους καὶ ἀμετατρέπτους καθὼς τοὺς παρελάβομεν, δεῦτερον δὲ διὰ νὰ ἀναιρέσωμεν, καὶ νὰ ἐξαλειψῶμεν παντελῶς αὐτὸ τὸ παράνομόν τους γράμμα (ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος) μὲ φοβερὰς ἀρχὰς καὶ αἰώνιον Ἀντίθεμα ἐναντίον εἰς ἐκείνους, ὅπου ἤθελον τολμήσει νὰ συγκατανεύσουν νὰ τὸ δεχθῶσιν, ἐν ὅσῳ ἡμεῖς ζῶμεν, ἢ μετὰ τὸ θάνατόν μας καὶ μέχρι τῆς συντελείας. Ὅθεν τῇ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἔχομεν πάντῃ ἀπόδλητον καὶ ἀποτρέπαιον καὶ μυσαρὸν

καὶ βδελυκτόν, βλάσφημόν τε καὶ ἄκυρον τὸ διαληφθὲν παράνομον καὶ αἰρετικὸν γράμμα, ἀκολουθοῦντες τόσον εἰς τὸν οὐρανοδόμωνα Παῦλον, ὅπου λέγει: «Ἐἴ τις εὐαγγελίζεται ἕμιν, παρ' ὃ παρελάβετε, καὶ παρ' ὃ εὐαγγελισάμεν ἕμιν, κἄν Ἄγγελος ἐξ Οὐρανοῦ, κἄν αὐτοὶ ἡμεῖς, ἀνάθεμα ἔστω» ὅσον καὶ εἰς τοὺς συνοδικούς Κανόνας, ὅπου λέγουν: «ὅποιος ἤθελε προσθέσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ ἓνα μόνον ἴωτα, ἔστω εἰς αὐτὸν τὸ ἀνάθεμα». Καὶ οὕτως ἀποφαινόμενοι μετὰ τοῦ περι ἡμᾶς Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος, Ἀναθεματίζομεν τρίς καὶ αὐτὸ τὸ ἀκέφαλον καὶ ἀκανόνιστον γράμμα, (κεινοτομιῶν) καὶ ἐκείνους ὅπου τὸ δέχονται καὶ θέλουν τὸ δεχθῆ εἰς τὸ ἐξῆς· εἴτε τοῦ Ἱεροῦ Καταλόγου εἶναι, εἴτε λαϊκοί, ἀφορισμένοι εἴησαν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι.... Αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος, λυθήσονται, αὐτοὶ δὲ οὐδαμῶς, κληρονομήσειαὶν τὴν λέπραν τοῦ Ριεζῆ καὶ τὴν ἀγγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἴησαν, καὶ τρέμοντες ἐπὶ γῆς, ὡς ὁ Κάϊν, ἢ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἢ μερὶς αὐτῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τῶν Θεομάχων Ἰουδαίων, σχισθεῖσα ἢ γῆ, καταπίει αὐτούς, εἰς τὸν Δαθᾶν ποτέ, καὶ Ἀδειρών, Ἄγγελος Κυρίου καταδιωξάτω αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν, καὶ πάσαις ταῖς Πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀρχαῖς ἠπεύθουσι καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδιχοι καὶ ἐνοχοὶ τοῦ πυρός αὐς γεέννης. Ἀμήν».